

[Jørgen Gram.]

Ord, hvor Kendsgerninger blev fremdraget, men det burde have været det ærede Medlem Hr. Schmidt, der paa Linie med disse Talere havde paataalt de offentligt dokumenterede Tilfælde af kulturel Tvangsindvirkning paa det danske Mindretal Syd for Grænsen. Jeg forstaaer ikke, at sligt kan finde Sted. Det danske Folk maa forvente en Underkendelse af saadanne Midler, og jeg vil her spørge det ærede Medlem, om han vil lægge hele sin Indflydelse i Vægtskaalen over for sine Folketæller, for at sligt ikke skal finde Sted i Fremtiden.

Til Slut vil jeg gerne give min Tilslutning til de Ord, som den højtærede Udenrigsminister svarede det ærede Medlem Hr. Schmidt med, om Grænsen. Kan det virkelig være det ærede Medlems Mening, at denne Grænse ikke er retfærdig for hans Folketæller? Jeg vægrer mig ved at tro det. Men hvorfor saa tale om, at der skal optages nye Forhandlinger? Den foretagne Afstemning, der foregik i fuld Frihed, viste os en klart udtalt Folkevilje. Folket lever sit frie Liv, og enhver ny Afstemning vilde give mindst samme uomtvistelige høje Procenttal for Samhørigheden med det danske Folk, som de frie politiske Valg her i Landet udviser. Naar dertil henvises til den tyske Førers Ord for ganske nylig om, at ingen Grænse mellem to Folk kan blive saadan, at der overhovedet intet fremmed Mindretal findes inden for den til et andet Land stødende Grænse, turde det være paa Tide, at dette Emne udgaar af Debatten, ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Schmidts Side.

Jeg gaar ud fra, at det var en Fortællelse fra det ærede Medlem Hr. J. P. Niensens Side, at af de europæiske Folk stod det tyske os nærmest. Der kan formentlig ikke være Tvivl om, at de nordiske Folk i alle Tilfælde kommer foran.

Over for det ærede Medlems Ønske om, at de sønderjyske Skolekommissioner for hver enkelt Skole maatte blive ombyttet med en Skolekommission for alle Skoler i Sognet, vil jeg gerne udtale min absolutte Uenighed deri. De smaa Skolekommissioner har nu i en Aarrække virket til udelt Tilfredshed, og da Tyskerne f. Eks. i Tønder Amt ogsaa i de tyske Skoler, hvor de i Skolekommissionerne er i Mindretal, har faaet Lov til selv at bestemme, hvilken Lærer de ønsker kaldet, er der ingen Grund til for deres Skyld at ændre noget ved dette Forhold.

Svend E. Johansen: At den danske Rigsdag gennem de senere Aar er blevet præget af en voksende militaristisk Stemning, er en Ting, vi alle sammen maa anerkende, og det kan bl. a. ses af Kovendingen hos Regeringspartierne paa det militære Omraade, hvor man har erstattet Afrustningsspørgsmaalet med det modsatte, nemlig Oprustningsbestræbelserne. Dette binder ganske naturligt i, at der maa være en voksende Fædrelandsfølelse ikke blot hos de politiske Partier, men ude i den brede Befolkning. Jeg skal naturligvis anerkende, at Fædrelandsfølelse er en smuk og god Ting, selv om jeg har lidt vanskeligt ved at forstaa, at den kun faar Udløsning i Kravet om Kanoner, Flyvebomber og Giftgas. Det skal jeg nu ikke komme ind paa ved denne Lejlighed. Jeg maa maaske blot nævne, at et af de Forsvarsmidler, en sand Fædrelandskærlighed kan benytte sig af, er de aandelige Vaaben. De eksisterer jo ogsaa, i hvert Fald som Begreb.

Jeg mindes fra første Behandling af Finansloven, hvorledes der kom en Debat frem i Anledning af Ingeniør Højgaard's Udtalelser i Handels- og Kontoristforeningen, hvor han rejste Kravet om, at Forsvarsviljen i vort Land maatte styrkes, og at det forsvarsmæssige Beredskab skulde udvikles. Det blev inddraget i Debatten, og det har muligvis ogsaa været en medvirkende Aarsag til Det konservative Folkepartis Forslag om en Rigsdagsbeslutning med Hensyn til vort Forsvarsberedskab, og hvem ved — Vejene er jo vanskelige at granske —, muligvis har det ogsaa været med til at afføde Statslaanet paa 50 Mill. Kr., der blev vedtaget i Tinget i Gaar. Der er ingen Tvivl om, at Loven om Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Luftangreb har vakt nyt Livsmod hos Forsvarsvennerne Landet over, og det har jo heller ikke manglet paa Opfordringer til den højtærede Indenrigsminister om at have en fast Haand i Ledelsen og Gennemførelsen af dette Lovforslag, og det har samtidig vakt et friskt Initiativ hos vore Forretningsfolk.

Der er saaledes af den forhenværende Flyverkapitajn Botved udsendt et Cirkulære til store Institutioner og fremtrædende Forretningsfolk, mærket A. P. Botveds Firma og med Undertitelen Luftværnsafdelingen. Jeg udbeder mig Tilladelse til et enkelt kort Citat. Der staar i dette Kapitajn Botveds Brev om Luftværnsafdelingen: „Ved et Samarbejde mellem Aktieselskabet Højgaard & Schultz, Aktieselskabet Dansk In-